

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)

z dnia 28 lutego 2019 r.*

Odwołanie – Dumping – Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 157/2013 – Przywóz bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki – Ostateczne cło antidumpingowe – Ogólnokrajowy margines dumpingu – Skarga o stwierdzenie nieważności – Stowarzyszenia reprezentujące producentów nieeksportujących oraz przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniem – Legitymacja procesowa – Bezpośrednie oddziaływanie – Indywidualne oddziaływanie

W sprawie C-465/16 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wniesione w dniu 20 sierpnia 2016 r., oraz odwołanie wzajemne w trybie art. 176 regulaminu postępowania przed Trybunałem, wniesione w dniu 7 listopada 2016 r.,

Rada Unii Europejskiej, reprezentowana przez S. Boelaert, działającą w charakterze pełnomocnika, wspieraną przez N. Tuominena, avokata,

wnosząca odwołanie,

w której pozostałymi uczestnikami postępowania są:

Growth Energy, z siedzibą w Waszyngtonie (Stany Zjednoczone Ameryki),

Renewable Fuels Association, z siedzibą w Waszyngtonie (Stany Zjednoczone Ameryki),

reprezentowane przez P. Vander Schueren, advocaat, wspieraną przez N. Mizulina i M. Peristeraki, avocats,

strona skarżąca w pierwszej instancji,

Komisja Europejska, reprezentowana przez T. Maxiana Ruschego i M. Francę, działających w charakterze pełnomocników,

ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol, reprezentowana przez O. Prosta i A. Massota, avocats,

interwenienci w pierwszej instancji,

TRYBUNAŁ (trzecia izba),

w składzie: M. Vilaras (sprawozdawca), prezes czwartej izby, pełniący obowiązki prezesa trzeciej izby, J. Malenovský, L. Bay Larsen, M. Safjan i D. Šváby, sędziowie,

* Język postępowania: angielski.

rzecznik generalny: P. Mengozzi,

sekretarz: A. Calot Escobar,

uwzględniając pisemny etap postępowania,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 3 października 2018 r.,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 W niniejszym odwołaniu Rada Unii Europejskiej wnosi o uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 9 czerwca 2016 r. Growth Energy i Renewable Fuels Association/Rada (T-276/13, EU:T:2016:340, zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”), w którym Sąd, po pierwsze, uznał za dopuszczalną wniesioną przez Growth Energy i Renewable Fuels Association skargę o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 157/2013 z dnia 18 lutego 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. 2013, L 49, s. 10, zwanego dalej „spornym rozporządzeniem”), a po drugie, stwierdził nieważność tego rozporządzenia w zakresie, w jakim dotyczyło ono Patriot Renewable Fuels LLC, Plymouth Energy Company LLC, POET LLC i Platinum Ethanol LLC, producentów bioetanolu będących członkami stowarzyszeń Growth Energy i Renewable Fuels Association.
- 2 W odwołaniu wzajemnym Growth Energy i Renewable Fuels Association wnoszą do Trybunału, po pierwsze, o uchylenie zaskarżonego wyroku, ponieważ uznał on dopuszczalność ich skargi jedynie w ograniczonym zakresie, a po drugie, stwierdzenie nieważności spornego rozpoznania w dotyczącym ich zakresie lub, tytułem żądania ewentualnego, skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd w przedmiocie podniesionych przez nie zarzutów.

Okoliczności powstania sporu i sporne rozporządzenie

- 3 Okoliczności powstania sporu zostały przedstawione przez Sąd w pkt 1–18 zaskarżonego wyroku i dla celów niniejszego postępowania można je streścić w następujący sposób.
- 4 W następstwie skargi złożonej w dniu 12 października 2011 r. przez ePure, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol, Europejskie Stowarzyszenie Producentów Odnowialnego Etanolu, Komisja Europejska opublikowała w dniu 25 listopada 2011 r. zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. 2011, C 345, s. 7), w którym zapowiedziała, że zamierza skorzystać z metody kontroli wrywkowej w celu dokonania wyboru producentów eksportujących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki objętych dochodzeniem wszczętym w ramach tego postępowania (zwanym dalej „dochodzeniem”).
- 5 W dniu 16 stycznia 2012 r. Komisja poinformowała pięć spółek, członków Growth Energy i Renewable Fuels Association, tj. Marquis Energy, Patriot Renewable Fuels, Plymouth Energy Company, POET i Platinum Ethanol, że zostały wybrane do próby producentów eksportujących.
- 6 W dniu 24 sierpnia 2012 r. Komisja przekazała Growth Energy i Renewable Fuels Association dokument w przedmiocie ujawnienia tymczasowych ustaleń, informując o dalszym prowadzeniu dochodzenia bez nałożenia ceł tymczasowych oraz rozszerzeniu go na przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniami. W dokumencie tym wskazano, że na tym etapie

nie jest możliwa ocena, czy wywóz bioetanolu pochodzącego z USA odbywał się po cenach dumpingowych, ze względu na to, że producenci objęci próbą nie dokonywali rozróżnienia pomiędzy sprzedażą krajową a sprzedażą eksportową oraz że cała ich sprzedaż była realizowana przez niepowiązane przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniem mające siedzibę w USA, które następnie mieszały bioetanol z benzyną i go odsprzedawały.

- 7 W dniu 6 grudnia 2012 r. Komisja wysłała do Growth Energy i Renewable Fuels Association dokument w przedmiocie ujawnienia ostatecznych ustaleń, w którym na podstawie danych niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniem analizowała istnienie dumpingu powodującego szkodę dla przemysłu Unii Europejskiej oraz rozważała nałożenie ostatecznych ceł według ogólnokrajowej stawki w wysokości 9,6% na okres trzech lat.
- 8 W dniu 18 lutego 2013 r. Rada przyjęła, na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 2009, L 343, s. 51, zwanego dalej „podstawowym rozporządzeniem antydumpingowym”), sporne rozporządzenie nakładające cło antydumpingowe na bioetanol zwany „etanolem paliwowym” według ogólnokrajowej stawki w wysokości 9,5% na okres pięciu lat.
- 9 Jak wynika z pkt 16 zaskarżonego wyroku, Rada stwierdziła w motywach 12–16 spornego rozporządzenia, że dochodzenie wykazało, iż żaden z producentów objętych próbą nie wywoził bioetanolu na rynek unijny i to nie amerykańscy producenci bioetanolu, ale przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniem wywoziły ten produkt do Unii, w związku z czym, aby przeprowadzić dochodzenie, Rada oparła się na danych dwóch przedsiębiorstw handlowych/zajmujących się mieszaniem, które zgodziły się współpracować w dochodzeniu.
- 10 W pkt 17 zaskarżonego wyroku wskazano również, że w motywach 62–64 spornego rozporządzenia Rada wyjaśniła, iż uznała za stosowne ustalenie ogólnokrajowego marginesu dumpingu, gdyż z uwagi na strukturę sektora bioetanolu i sposób, w jaki produkt objęty postępowaniem był produkowany, sprzedawany na rynku USA i wywożony do Unii, ustalenie indywidualnych marginesów dumpingu dla producentów w USA było niewykonalne.

Postępowanie przed Sądem i zaskarżony wyrok

- 11 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 15 maja 2013 r. Growth Energy i Renewable Fuels Association wniosły skargę o stwierdzenie nieważności spornego rozporządzenia.
- 12 Sąd, uznawszy częściowo dopuszczalność skargi Growth Energy i Renewable Fuels Association, uwzględnił drugą część zarzutu pierwszego opartą na naruszeniu przez Radę art. 9 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego i w rezultacie stwierdził nieważność spornego rozporządzenia w zakresie, w jakim dotyczy ono czterech z pięciu amerykańskich producentów objętych próbą, będących członkami tych stowarzyszeń.
- 13 Sąd zbadał dopuszczalność skargi Growth Energy i Renewable Fuels Association w pkt 42–162 zaskarżonego wyroku, badając kolejno przesłanki przyznania im prawa do występowania przed sądem w charakterze stowarzyszenia, a następnie ich legitymację procesową oraz w końcu ich interes prawny.
- 14 Sąd zbadał w związku z tym w pierwszej kolejności w pkt 45–64 zaskarżonego wyroku przesłanki przyznania stowarzyszeniom prawa do występowania przed sądem, przypominając na wstępie, że takie prawo mogło zostać przyznane Growth Energy i Renewable Fuels Association jako stowarzyszeniom reprezentującym interesy amerykańskich producentów bioetanolu wyłącznie w trzech przypadkach, to

znaczy jeżeli przewiduje to wyraźnie przepis prawa, jeżeli reprezentowane przez nie przedsiębiorstwa lub niektóre z nich mają indywidualną legitymację procesową lub jeżeli same stowarzyszenia mogą wskazać przysługujący im własny interes prawny.

- 15 Sąd stwierdził przede wszystkim w pkt 47 i 48 zaskarżonego wyroku, że Growth Energy i Renewable Fuels Association nie mogły powołać się na pierwszy przypadek w zakresie, w jakim nie wskazały żadnego przepisu przyznającego im szczególne prawo do wniesienia skargi, a w aktach sprawy brak było jakiegokolwiek informacji pozwalającej stwierdzić istnienie takiego przepisu.
- 16 Następnie, w odniesieniu do drugiego przypadku, w pkt 50 zaskarżonego wyroku Sąd wskazał cztery kategorie podmiotów gospodarczych będących członkami Growth Energy i Renewable Fuels Association.
- 17 W związku z tym, po pierwsze, w pkt 51 zaskarżonego wyroku Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę tych ostatnich, w zakresie w jakim została ona wniesiona w imieniu Marquis Energy, podczas gdy spółka ta wniosła oddzielną skargę zarejestrowaną pod numerem T-277/13.
- 18 Po drugie, w pkt 52–55 zaskarżonego wyroku Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę Growth Energy i Renewable Fuels Association z uwagi na to, że została wniesiona w imieniu dwóch przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniem bioetanolu, to znaczy w imieniu Murexu i CHS, podczas gdy przedsiębiorstwa te były wyłącznie członkami „stowarzyszonymi” stowarzyszeń bez prawa głosu. Sąd uznał, że te dwa przedsiębiorstwa nie miały możliwości dochodzenia swych interesów w przypadku ewentualnego reprezentowania ich przez wskazane stowarzyszenia, co oznacza, że nie miały one legitymacji procesowej.
- 19 Po trzecie, w pkt 56 zaskarżonego wyroku Sąd uznał, że powinien zbadać, czy skarga Growth Energy i Renewable Fuels Association była dopuszczalna, ponieważ stowarzyszenia te reprezentowały, z jednej strony, czterech producentów objętych próbą innych niż grupa Marquis Energy, z drugiej zaś każdego członka innego niż czterech producentów objętych próbą, Marquis Energy lub przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniem, Murex i CHS.
- 20 W końcu, w pkt 63 zaskarżonego wyroku Sąd uznał, że należało zbadać w odniesieniu do trzeciego przypadku, czy Growth Energy i Renewable Fuels Association miały własny interes prawny jako stowarzyszenia biorące udział w postępowaniu antydumpingowym.
- 21 Sąd zbadał w drugiej kolejności w pkt 64–154 zaskarżonego wyroku legitymację procesową Growth Energy i Renewable Fuels Association, analizując kolejno ich indywidualną legitymację procesową, następnie ich legitymację procesową jako przedstawicieli amerykańskich producentów objętych próbą i wreszcie ich legitymację procesową jako przedstawicieli ich członków innych niż amerykańscy producenci objęci próbą.
- 22 Sąd orzekł, po pierwsze, w pkt 77–87 zaskarżonego wyroku, że Growth Energy i Renewable Fuels Association miały legitymację procesową do występowania we własnym imieniu z uwagi na trzeci przypadek i gwarancje procesowe, jakie przyznaje stowarzyszeniom art. 6 ust. 7, art. 19 ust. 1 i 2 oraz art. 20 ust. 2, 4 i 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, ale wyłącznie do celów ochrony praw procesowych, powołanych przez nie w ramach ich zarzutu dziesiątego.
- 23 Po drugie, Sąd w pkt 90–150 zaskarżonego wyroku orzekł, że amerykańscy producenci objęci próbą mieli legitymację procesową w zakresie zaskarżenia spornego rozporządzenia, i uznał w związku z tym, że skarga Growth Energy i Renewable Fuels Association była dopuszczalna w zakresie, w jakim występowały one jako przedstawiciele interesów tych producentów.

- 24 Sąd stwierdził po pierwsze w pkt 92–104 zaskarżonego wyroku, że sporne rozporządzenie dotyczyło bezpośrednio amerykańskich producentów objętych próbą, odrzucając w pkt 105–118 tegoż wyroku podniesione przez Radę i Komisję różne argumenty na poparcie przeciwnego twierdzenia.
- 25 W ramach badania bezpośredniego oddziaływania na amerykańskich producentów objętych próbą, Sąd przypomniał przede wszystkim w pkt 92 zaskarżonego wyroku swoje orzecznictwo, zgodnie z którym rozporządzenie ustanawiające cło antidumpingowe dotyczy spółki, na której produkty zostało nałożone cło antidumpingowe, bezpośrednio, ponieważ zobowiązuje ono organy celne państw członkowskich do poboru ustanowionego cła, nie pozostawiając im żadnego marginesu uznania.
- 26 Następnie w pkt 93–104 zaskarżonego wyroku Sąd orzekł, że cło antidumpingowe ustanowione w spornym rozporządzeniu dotyczyło bezpośrednio amerykańskich producentów objętych próbą, z uwagi na to, że byli oni producentami produktu, który przy przywozie do Unii od wejścia w życie spornego rozporządzenia był objęty cłem antidumpingowym.
- 27 W tym zakresie Sąd oparł się w pkt 93–97 zaskarżonego wyroku na czterech stwierdzeniach Rady dotyczących funkcjonowania rynku bioetanolu, z których wynika, że w spornym rozporządzeniu ona sama uznała, iż znaczna ilość bioetanolu pochodzącego od czterech amerykańskich producentów objętych próbą była regularnie wywożona do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- 28 W końcu w pkt 105–118 zaskarżonego wyroku Sąd odparł szereg argumentów podniesionych przez Radę i Komisję. W szczególności w pkt 114 zaskarżonego wyroku zauważył on, że nawet przy założeniu, że to przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniami ponosiły cło antidumpingowe i nawet jeżeli okazało się, że łańcuch handlowy bioetanolu został przerwany w taki sposób, iż nie były one w stanie odzyskać cła antidumpingowego od producentów, to jednak ustanowienie cła antidumpingowego zmieniło warunki prawne, na jakich odbywał się obrót bioetanolem produkowanym przez producentów objętych próbą na rynku unijnym, co oznacza w każdym razie bezpośrednie i istotne oddziaływanie na pozycję prawną odnośnych producentów na tymże rynku.
- 29 Sąd stwierdził po drugie w pkt 119–130 zaskarżonego wyroku, że sporne rozporządzenie dotyczyło indywidualnie czterech producentów objętych próbą, odrzucając w pkt 131–145 wskazanego wyroku różne argumenty podniesione przez Radę i Komisję na poparcie przeciwnego twierdzenia.
- 30 Sąd orzekł po trzecie w pkt 151–153 zaskarżonego wyroku, że skarga Growth Energy i Renewable Fuels Association była niedopuszczalna, ponieważ została wniesiona w imieniu wszystkich członków tych stowarzyszeń innych niż czterech amerykańscy producenci objęci próbą, z uwagi na nieprzedstawienie przez te stowarzyszenia informacji mogących wskazywać, że sporne rozporządzenie dotyczyło bezpośrednio ich członków.
- 31 Sąd w trzeciej kolejności zbadał interes prawny Growth Energy i Renewable Fuels Association. W pkt 155–160 zaskarżonego wyroku odrzucił on argument podniesiony przez Komisję, zgodnie z którym Growth Energy i Renewable Fuels Association nie miały istniejącego i aktualnego interesu prawnego w związku ze spornym rozporządzeniem, gdyż ich członkowie nie dokonywali wywozu bioetanolu do Unii w okresie objętym dochodzeniem ani w chwili wniesienia skargi.
- 32 W tym zakresie Sąd w pkt 157 zaskarżonego wyroku stwierdził, że jakkolwiek Komisja będąca jedynie interwenientem w sprawie nie mogła podnieść zarzutu niedopuszczalności, opartego na braku interesu prawnego, to jednak Sąd powinien zbadać taki zarzut z urzędu. W tym wypadku orzekł on, że Growth Energy i Renewable Fuels Association miały interes prawny, gdyż stwierdzenie nieważności cła antidumpingowego nałożonego spornym rozporządzeniem z tytułu przywozu do Unii bioetanolu produkowanego przez czterech amerykańskich producentów objętych próbą mogło przynieść korzyść tym ostatnim. Sąd orzekł również, że te dwa stowarzyszenia miały interes prawny, gdyż powoływały się na naruszenie ich własnych praw procesowych.

33 Sąd zakończył swą analizę dopuszczalności skargi, stwierdzając w pkt 161 i 162 zaskarżonego wyroku, co następuje:

„161 Z powyższego wynika, iż należy:

- odrzucić niniejszą skargę jako niedopuszczalną w zakresie, w jakim zmierza ona do stwierdzenia nieważności [spornego] rozporządzenia w odniesieniu do Marquis Energy (zob. pkt 51 [zaskarżonego wyroku]);
- odrzucić dziewięć pierwszych zarzutów jako niedopuszczalnych w zakresie, w jakim skarżące podnoszą indywidualną legitymację procesową (zob. pkt 87 [zaskarżonego wyroku]);
- odrzucić niniejszą skargę jako niedopuszczalną w zakresie, w jakim zmierza ona do stwierdzenia nieważności zaskarżonego rozporządzenia w odniesieniu do członków skarżących innych niż pięciu amerykańskich producentów objętych próbą (zob. pkt 55, 154 [zaskarżonego wyroku]).

162 Należy jednak stwierdzić, że niniejsza skarga jest dopuszczalna w zakresie, w jakim skarżące żądają:

- po pierwsze, stwierdzenia nieważności [spornego] rozporządzenia w zakresie, w jakim dotyczy ono czterech amerykańskich producentów objętych próbą (zob. pkt 150 [zaskarżonego wyroku]), oraz
- po drugie, stwierdzenia nieważności [spornego] rozporządzenia w zakresie, w jakim podnoszą one, w zarzucie dziesiątym, naruszenie ich indywidualnych praw procesowych w postępowaniu antydumpingowym (zob. pkt 87 [zaskarżonego wyroku]).”

Postępowanie przed Trybunałem i żądania stron

34 W odwołaniu głównym Rada wnosi do Trybunału tytułem żądania głównego o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- oddalenie skargi wniesionej w pierwszej instancji przez Growth Energy i Renewable Fuels Association oraz
- obciążenie Growth Energy i Renewable Fuels Association kosztami postępowania w pierwszej instancji i kosztami postępowania odwoławczego poniesionymi przez Radę.

35 Tytułem ewentualnym Rada wnosi do Trybunału o:

- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania oraz
- rozstrzygnięcie o kosztach w pierwszej instancji oraz w postępowaniu w sprawie odwołania w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

36 W odpowiedzi na odwołanie Komisja wnosi do Trybunału tytułem żądania głównego o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie, że skarga wniesiona w pierwszej instancji jest niedopuszczalna, oraz

- obciążenie Growth Energy i Renewable Fuels Association kosztami postępowania przed Sądem i przed Trybunałem.
- 37 Tytułem ewentualnym Komisja wnosi do Trybunału o:
- uchylenie zaskarżonego wyroku;
 - oddalenie drugiej części zarzutu pierwszego podniesionego przez Growth Energy i Renewable Fuels Association w pierwszej instancji, a w odniesieniu do pozostałych części zarzutu pierwszego oraz pozostałych zarzutów przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania, oraz
 - rozstrzygnięcie o kosztach w obu instancjach w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.
- 38 W odpowiedzi na odwołanie Growth Energy i Renewable Fuels Association wnoszą do Trybunału o:
- oddalenie odwołania w całości i potwierdzenie pierwszego punktu sentencji zaskarżonego wyroku oraz
 - obciążenie Rady poniesionymi przez nie kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.
- 39 W odwołaniu wzajemnym Growth Energy i Renewable Fuels Association wnoszą do Trybunału tytułem żądania głównego o:
- uchylenie drugiego punktu sentencji zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim oddała ich skargę o stwierdzenie nieważności;
 - stwierdzenie nieważności spornego rozporządzenia w całości w zakresie, w jakim dotyczy ono ich oraz ich członków, oraz
 - obciążenie Rady, po pierwsze, kosztami poniesionymi przez Growth Energy i Renewable Fuels Association w postępowaniu przed Sądem w pierwszej instancji oraz w ramach odwołania głównego i odwołania wzajemnego przed Trybunałem oraz, po drugie, kosztami własnymi.
- 40 Tytułem ewentualnym, na wypadek gdyby Trybunał uznał, że stan postępowania nie pozwala na wydanie orzeczenia, Growth Energy i Renewable Fuels Association wnoszą do Trybunału o:
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania w celu wydania orzeczenia w przedmiocie dziewięciu pierwszych zarzutów podniesionych indywidualnie w celu stwierdzenia nieważności oraz w przedmiocie wszystkich zarzutów w celu stwierdzenia nieważności podniesionych w imieniu innych członków niż czterech amerykańskich producentów objętych próbą oraz
 - obciążenie Rady kosztami poniesionymi przez Growth Energy i Renewable Fuels Association w postępowaniu w pierwszej instancji i w postępowaniu z odwołania głównego i odwołania wzajemnego oraz kosztami własnymi.
- 41 W odpowiedzi na odwołanie wzajemne Rada wnosi do Trybunału o:
- oddalenie odwołania wzajemnego w całości i potwierdzenie drugiego punktu sentencji zaskarżonego wyroku oraz
 - obciążenie Growth Energy i Renewable Fuels Association kosztami poniesionymi przez nią zarówno w postępowaniu w pierwszej instancji przed Sądem, jak i w ramach odwołania głównego i odwołania wzajemnego oraz własnymi kosztami.

- 42 W odpowiedzi na odwołanie wzajemne Komisja wnosi do Trybunału o:
- odrzucenie odwołania wzajemnego jako niedopuszczalnego, a tytułem ewentualnym oddalenie go jako bezzasadnego, oraz
 - obciążenie Growth Energy i Renewable Fuels Association kosztami postępowania.

W przedmiocie odwołania głównego

- 43 W ramach odwołania Rada podnosi trzy zarzuty. Zarzut pierwszy dotyczy dokonania przez Sąd błędnej wykładni art. 263 TFUE i odpowiedniego orzecznictwa oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia. Zarzut drugi oparty jest na dokonaniu przez Sąd błędnej wykładni art. 9 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego. Zgodnie z zarzutem trzecim Sąd błędnie uznał, że stosowanie indywidualnych cel antydumpingowych w odniesieniu do amerykańskich producentów objętych próbą było niewykonalne.
- 44 W uwagach na poparcie żądań Rady Komisja oświadcza, że popiera w pełni odwołanie główne wniesione przez Radę i podziela argumenty przedstawione przez nią w replice. Komisja podnosi jednak również zarzut, który nie został podniesiony przez Radę, ale który jej zdaniem Trybunał może zbadać z urzędu. Komisja twierdzi, że skarga Growth Energy i Renewable Fuels Association powinna była zostać uznana za niedopuszczalną w zakresie, w jakim ochrona interesów handlowych członków tych stowarzyszeń nie jest przedmiotem ich działalności, jak została ona zdefiniowana w statutach tychże stowarzyszeń.
- 45 Growth Energy i Renewable Fuels Association podnoszą zarzut niedopuszczalności odwołania w całości. Po pierwsze, twierdzą one, że Rada w zarzucie pierwszym i drugim podważa zasadniczo okoliczności faktyczne, nie powołując się na przeinaczenie przez Sąd przedłożonych dowodów. Po drugie, uważają one, że w zarzucie trzecim Rada nie przedstawiła swoich argumentów w dostatecznie jasny sposób.
- 46 Trybunał zbada na wstępie zarzut niedopuszczalności odwołania głównego podniesiony przez Growth Energy i Renewable Fuels Association, następnie przedstawiony przez Komisję w uwagach na poparcie żądań Rady zarzut, oparty na błędnym uznaniu przez Sąd dopuszczalności skargi Growth Energy i Renewable Fuels Association, oraz wreszcie zarzut pierwszy odwołania Rady, kwestionujący legitymację procesową tych dwóch stowarzyszeń, a w szczególności pierwszą część tego zarzutu pierwszego, opartą na naruszeniu prawa przez Sąd poprzez stwierdzenie, że sporne rozporządzenie dotyczyło bezpośrednio amerykańskich producentów bioetanolu objętych próbą, a zatem także Growth Energy i Renewable Fuels Association.

W przedmiocie dopuszczalności odwołania głównego

- 47 Należy przypomnieć, że prawdą jest, że ocena stanu faktycznego i środków dowodowych nie stanowi – z zastrzeżeniem przypadków ich wypaczenia – kwestii prawnej podlegającej jako taka kontroli Trybunału w postępowaniu odwoławczym. Jednakże, gdy Sąd dokonał ustalenia lub oceny okoliczności faktycznych, Trybunał jest uprawniony na podstawie art. 256 TFUE do kontroli kwalifikacji prawnej tych okoliczności i skutków prawnych, które wywiódł z nich Sąd [wyroki: z dnia 28 maja 1998 r., Deere/Komisja, C-7/95 P, EU:C:1998:256, pkt 21; z dnia 10 grudnia 2002 r., Komisja/Camar i Tico, C-312/00 P, EU:C:2002:736, pkt 69; z dnia 28 czerwca 2018 r., Andres (Heitkamp BauHolding w upadłości)/Komisja, C-203/16 P, EU:C:2018:505, pkt 77].
- 48 W niniejszym przypadku w swym zarzucie pierwszym Rada podnosi, że Sąd podwójnie naruszył prawo, dokonując wykładni art. 263 akapit czwarty TFUE i stwierdzając, że sporne rozporządzenie dotyczyło Growth Energy i Renewable Fuels Association, po pierwsze bezpośrednio, a po drugie indywidualnie,

jako przedstawiciele czterech amerykańskich producentów bioetanolu objętych próbą. W tym zarzucie pierwszym Rada kwestionuje w szczególności, jakoby można było uznać, że sporne rozporządzenie dotyczy tych producentów bezpośrednio, w sytuacji gdy nie dokonywali oni bezpośrednio wywozu bioetanolu do Unii.

- 49 Rada podważa wobec tego skutki prawne jakie wywiódł Sąd z ustaleń faktycznych, w tym przypadku przyznanie legitymacji procesowej Growth Energy i Renewable Fuels Association w związku ze spornym rozporządzeniem w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE, co oznacza, że odwołanie główne należy, przynajmniej w tym zakresie, uznać za dopuszczalne (zob. podobnie wyroki: z dnia 10 grudnia 2002 r., Komisja/Camar i Tico, C-312/00 P, EU:C:2002:736, pkt 71; z dnia 28 czerwca 2018 r., Niemcy/Komisja, C-208/16 P, niepublikowany, EU:C:2018:506, pkt 76; z dnia 28 czerwca 2018 r., Niemcy/Komisja, C-209/16 P, niepublikowany, EU:C:2018:507, pkt 74).
- 50 Wynika stąd, bez konieczności orzekania na tym etapie o dopuszczalności dwóch pozostałych zarzutów Rady, że należy odrzucić zarzut niedopuszczalności podniesiony wobec zarzutu pierwszego odwołania głównego przez Growth Energy i Renewable Fuels Association.

W przedmiocie zarzutu niedopuszczalności skargi wniesionej w pierwszej instancji przez Growth Energy i Renewable Fuels Association podniesionego w sposób autonomiczny przez Komisję

Argumentacja stron

- 51 Komisja podnosi, że Sąd powinien odrzucić jako niedopuszczalną skargę wniesioną w pierwszej instancji przez Growth Energy i Renewable Fuels Association w zakresie, w jakim statuty tych stowarzyszeń nie pozwalały im na obronę interesów handlowych danego sektora i/lub ich członków. Trybunał jest zresztą zobowiązany zbadać ten argument z urzędu.
- 52 Zdaniem Komisji, opisując Growth Energy i Renewable Fuels Association jako „stowarzyszenia reprezentujące amerykańskich producentów bioetanolu” w pkt 1 zaskarżonego wyroku, a następnie jako „stowarzyszenia reprezentujące interesy amerykańskiego sektora bioetanolu” w pkt 42 zaskarżonego wyroku, Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne. W rzeczywistości te dwa stowarzyszenia nie mogą jako stowarzyszenia nienastawione na zysk utworzone zgodnie z District of Columbia Non-Profit Corporation Act (ustawą o stowarzyszeniach typu non-profit w dystrykcie Kolumbii) podejmować działań w zakresie ochrony interesów handlowych danego sektora i/lub ich członków.
- 53 Tego rodzaju działalność jest ponadto niezgodna ze szczególnym celem Growth Energy, którym jest „promocja etanolu jako odnawialnego źródła energii, czystego i zrównoważonego”, a także z przedmiotem działalności Renewable Fuels Association, którym jest „wspieranie i wspomaganie rozwoju przemysłu krajowego paliw odnawialnych w kierunku ich żywotności i konkurencyjności”. Ponadto, jakkolwiek Growth Energy i Renewable Fuels Association w żaden sposób nie starały się uprawdopodobnić, że ich skarga wpisywała się w realizację celów statutowych, Sąd stwierdził jednak w pkt 75 zaskarżonego wyroku, że celem ich skargi była „ochrona amerykańskiego przemysłu etanolu”.
- 54 Growth Energy i Renewable Fuels Association podnoszą, że fakt, iż nie mają one celu zarobkowego, nie oznacza w żaden sposób, że nie mogą chronić interesów handlowych danego sektora i/lub ich członków, lecz świadczy wyłącznie o tym, że nie odnoszą korzyści finansowych ze swej działalności i nie wypłacają dywidendy akcjonariuszom. Dodają one, że Komisja w sposób arbitralny przyjęła, iż przedmiot działalności Renewable Fuels Association ograniczał się do kwestii krajowych i wykluczał ochronę interesów handlowych ich członków w państwach trzecich. Promowanie krajowego przemysłu

wiąże się bowiem także z jego wzrostem, w tym także wzrostem eksportu, co oznacza, że sporne rozporządzenie w zakresie, w jakim wpływa na konkurencyjność tego przemysłu, wchodzi w zakres misji tego stowarzyszenia.

55 W każdym razie Komisja jako „druga strona” postępowania odwoławczego nie może na tym etapie postępowania podnieść argumentu dotyczącego przeinaczenia dowodów, który nie został przedstawiony w tym zakresie przez Radę, i uznać, że twierdzenia Sądu dotyczące celów stowarzyszenia są w rzeczywistości bardziej ograniczone. Komisja powinna była wnieść odwołanie wzajemne na podstawie art. 178 regulaminu postępowania przed Trybunałem.

Ocena Trybunału

56 Zgodnie z art. 174 regulaminu postępowania żądania odpowiedzi na odwołanie mają na celu uwzględnienie lub oddalenie, w całości lub w części, odwołania. Poza tym zgodnie z art. 172 i 176 tego regulaminu strony uprawnione do złożenia odpowiedzi na odwołanie mogą złożyć odrębnym od odpowiedzi na odwołanie pismem odwołanie wzajemne, które zgodnie z art. 178 § 1 i art. 178 § 3 zdanie drugie tego regulaminu ma mieć na celu uchylenie, w całości lub w części, zaskarżonego wyroku w oparciu o zarzuty i argumenty prawne odrębne od podniesionych w odpowiedzi na odwołanie.

57 Z łącznej lektury tych przepisów wynika, że odpowiedź na odwołanie nie może mieć na celu uchylenia zaskarżonego wyroku z zarzutów odrębnych i niezależnych od tych, które zostały przywołane w odwołaniu, gdyż takie powody mogą być podniesione tylko w ramach odwołania wzajemnego (wyroki: z dnia 10 listopada 2016 r., DTS Distribuidora de Televisión Digital/Komisja, C-449/14 P, EU:C:2016:848, pkt 99–101; z dnia 30 maja 2017 r., Safa Nicu Sepahan/Rada, C-45/15 P, EU:C:2017:402, pkt 20).

58 W niniejszym przypadku, jak zauważył rzecznik generalny w pkt 45 i 46 opinii, Komisja podnosi zarzut oparty w istocie na przeinaczeniu okoliczności faktycznych przez Sąd poprzez uznanie, że Growth Energy i Renewable Fuels Association były statutowo upoważnione do obrony interesów handlowych sektora bioetanolu lub swych członków, który to zarzut nie został podniesiony przez Radę i stanowi w związku z tym odrębny i autonomiczny zarzut na uchylenie zaskarżonego wyroku, jaki można podnieść wyłącznie w ramach odwołania wzajemnego.

59 Jednakże zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunał, do którego wniesione zostało odwołanie na podstawie art. 56 statutu Trybunału, może, w razie potrzeby z urzędu, rozważyć zarzut dotyczący bezwzględnej przeszkody procesowej polegającej na niespełnieniu warunków dopuszczalności określonych w art. 263 TFUE (zob. wyrok z dnia 29 kwietnia 2004 r., Włochy/Komisja, C-298/00 P, EU:C:2004:240, pkt 35; postanowienia: z dnia 15 kwietnia 2010 r., Makhteshim-Agan Holding i in./Komisja, C-517/08 P, niepublikowane, EU:C:2010:190, pkt 54; z dnia 7 grudnia 2017 r. Eurallumina/Komisja, C-323/16 P, niepublikowane, EU:C:2017:952, pkt 31).

60 Nie można jednak uwzględnić zarzutu podniesionego przez Komisję.

61 Po pierwsze bowiem, fakt, że Growth Energy i Renewable Fuels Association nie mają celu zarobkowego nie oznacza w żaden sposób, że nie mogą one zapewniać ochrony sądowej interesów zbiorowych podmiotów, które reprezentują. Komisja nie wykazała w każdym razie ani nawet nie twierdziła, że nie miały one zdolności sądowej.

62 Po wtóre, wbrew temu, co twierdzi Komisja, nie jest w żaden sposób oczywiste, że przedmiot działalności Growth Energy i Renewable Fuels Association nie pozwala im na zapewnienie ochrony interesów handlowych ich członków w państwach trzecich. Jak zauważył w związku z tym rzecznik

generalny w pkt 51 opinii, przedmiot działalności każdego z tych stowarzyszeń został sformułowany na tyle szeroko, aby w jego zakres wchodziło występowanie przed sądami w celu ochrony interesów handlowych ich członków przeciwko środkom ochrony handlu.

- 63 Wynika stąd, że autonomiczny zarzut podniesiony przez Komisję należy oddalić jako pozbawiony jakiegokolwiek podstawy prawnej.

W przedmiocie części pierwszej zarzutu pierwszego odwołania głównego opartej na bezpośrednim oddziaływaniu na amerykańskich producentów objętych próbą

Argumentacja stron

- 64 Rada podnosi, że Sąd naruszył prawo, stwierdzając w pkt 104 zaskarżonego wyroku, że sporne rozporządzenie dotyczyło bezpośrednio czterech amerykańskich producentów bioetanolu objętych próbą, przy czym wniosek ten uzasadniają ponadto ustalenia przedstawione w pkt 114, 116 i 117 tegoż wyroku.
- 65 Sąd orzekł bowiem, że sporne rozporządzenie dotyczyło bezpośrednio tych czterech producentów w zakresie, w jakim byli oni producentami produktu, który przy przywozie do Unii podlegał cłu antidumpingowemu. Ustanowienie takiego cła zmieniło warunki prawne, na jakich odbywał się obrót bioetanołem na rynku unijnym. Otóż stwierdzenie takiego bezpośredniego skutku jest sprzeczne z tym, co orzekł Trybunał w wyroku z dnia 28 kwietnia 2015 r., T & L Sugars i Sidul Açúcares/Komisja (C-456/13 P, EU:C:2015:284, pkt 44–51). Ponieważ producenci nie sprzedawali bezpośrednio swego produktu w Unii, sporne rozporządzenie mogło ich dotyczyć z gospodarczego punktu widzenia co najwyżej pośrednio, gdyż potencjalnie stawiało ich w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej względem innych producentów bioetanolu, od których nie zostało pobrane żadne cło.
- 66 Zdaniem Rady Sąd błędnie orzekł, że cło antidumpingowe zmieniało warunki prawne, na jakich odbywał się obrót odnośnym produktem, i wpływało bezpośrednio i istotnie na pozycje wszystkich producentów objętych próbą niezależnie od tego, czy byli oni eksporterami. Uznając, że sporne rozporządzenie dotyczy bezpośrednio wszystkich producentów w sposób domyślny, Sąd wykroczył poza zakres utrwalonego orzecznictwa, które przytacza, przez co przekroczył zakres orzekania.
- 67 Sąd, uznając domniemaną i pośrednią zmianę sytuacji gospodarczej czterech producentów objętych próbą za wystarczającą, naruszył zatem przesłankę oddziaływania bezpośredniego w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE wymagającą, by zaskarżony środek miał bezpośredni wpływ na sytuację prawną danej osoby oraz by nie pozostawiał żadnego zakresu swobodnego uznania swoim adresatom, których obowiązkiem jest go wykonać, gdyż wykonanie go ma charakter czysto automatyczny i wynika z samego uregulowania Unii, bez stosowania innych przepisów pośrednich.
- 68 Growth Energy i Renewable Fuels Association uważają, że Sąd nie naruszył prawa, stwierdzając, że sporne rozporządzenie dotyczyło ich bezpośrednio.

Ocena Trybunału

- 69 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału, przypomnianym przez Sąd w pkt 67 zaskarżonego wyroku, warunek, że będący przedmiotem skargi środek musi dotyczyć bezpośrednio osoby fizycznej lub prawnej, wymaga łącznego spełnienia dwóch kryteriów, mianowicie, w pierwszej kolejności, by zaskarżony środek wywoływał bezpośredni wpływ na sytuację prawną takiej osoby, i w drugiej kolejności, by nie pozostawiał on żadnego zakresu swobodnego uznania swoim adresatom, których obowiązkiem jest go wykonać, gdyż wykonanie go ma charakter czysto automatyczny i wynika z samego uregulowania Unii, bez stosowania innych przepisów pośrednich [zob. w szczególności

wyroki: z dnia 5 maja 1998 r., *Compagnie Continentale (Francja)/Komisja*, C-391/96 P, EU:C:1998:194, pkt 41; a także postanowienia: z dnia 10 marca 2016 r., *SolarWorld/Komisja*, C-142/15 P, niepublikowane, EU:C:2016:163, pkt 22; z dnia 21 kwietnia 2016 r., *Makro autoservicio mayorista i Vestel Iberia /Komisja*, C-264/15 P i C-265/15 P, niepublikowane, EU:C:2016:301, pkt 45].

- 70 Jak zauważył rzecznik generalny w pkt 58 opinii, to właśnie dokonana przez Sąd ocena pierwszego z tych kryteriów stanowi przedmiot zarzutów Rady i Komisji.
- 71 Instytucje te podnoszą zasadniczo, że Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że sporne rozporządzenie dotyczyło amerykańskich producentów objętych próbą bezpośrednio z uwagi na to, iż w okresie objętym dochodzeniem znaczna ilość produkowanego przez nich bioetanolu była regularnie wywożona do Unii przez przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniem, tak że miało miejsce bezpośrednie i istotne oddziaływanie na pozycję prawną tych producentów na rynku unijnym z powodu ustanowienia cła antydumpingowego.
- 72 Należy przypomnieć w tym względzie, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału, o ile rozporządzenia ustanawiające cła antydumpingowe na dany produkt mają ze względu na swoją naturę i treść charakter normatywny, gdyż mają zastosowanie do ogółu podmiotów gospodarczych, o tyle nie jest wykluczone, że mogą one dotyczyć bezpośrednio i indywidualnie niektórych z nich, a w szczególności, pod pewnymi warunkami, producentów i eksporterów odnośnego produktu (zob. podobnie wyrok z dnia 16 kwietnia 2015 r., *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, pkt 19 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 73 W tym względzie Trybunał wielokrotnie orzekał, że akty ustanawiające cła antydumpingowe mogą dotyczyć bezpośrednio i indywidualnie tych producentów i eksporterów danego produktu, którym zarzucane są praktyki dumpingowe na podstawie danych wynikających z ich działalności handlowej. Taka sytuacja ma miejsce w przypadku przedsiębiorstw produkcyjnych i eksportujących, które są w stanie dowieść, że zostały zidentyfikowane w aktach Komisji lub Rady lub że były objęte dochodzeniami przygotowawczymi (zob. podobnie w szczególności wyroki: z dnia 21 lutego 1984 r., *Allied Corporation i in./Komisja*, 239/82 i 275/82, EU:C:1984:68, pkt 11, 12; z dnia 7 maja 1987 r., *NTN Toyo Bearing i in./Rada*, 240/84, EU:C:1987:202, pkt 5).
- 74 Z orzecznictwa tego wynika, że nie można uznać, iż rozporządzenie ustanawiające cło antydumpingowe dotyczy danego przedsiębiorstwa bezpośrednio z uwagi na sam fakt, że przedsiębiorstwo to jest producentem produktu objętego tym cłem, gdyż zasadnicze znaczenie ma w tym względzie status eksportera. Jak wynika bowiem z treści orzecznictwa przytoczonego w poprzednim punkcie niniejszego wyroku, bezpośrednie oddziaływanie rozporządzenia nakładającego cła antydumpingowe na niektórych producentów i eksporterów danego produktu wynika w szczególności z faktu, że zarzuca się im praktyki dumpingowe. Tymczasem producentowi, który nie wywozi swojej produkcji na rynek unijny, lecz ogranicza się do jej sprzedaży na rynku krajowym, nie można zarzucić praktyk dumpingowych.
- 75 W konsekwencji, jak zauważył rzecznik generalny w pkt 77 opinii, sama okoliczność, że dany produkt znajduje się na rynku unijnym nawet w dużej ilości, nie wystarcza dla stwierdzenia, iż w przypadku ustanowienia dla tego produktu cła antydumpingowego wpływa ono bezpośrednio na sytuację prawną danego producenta.
- 76 Otóż w niniejszej sprawie, jak wynika z motywów 12 i 63 spornego rozporządzenia i jak stwierdził Sąd w pkt 94 zaskarżonego wyroku, amerykańscy producenci objęci próbą nie dokonywali bezpośredniego wywozu swych produktów na rynek unijny w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym, jak wynika z motywów 64 i 76 spornego rozporządzenia i jak stwierdził Sąd w pkt 107–112 zaskarżonego wyroku, nie stwierdzono stosowania przez nich dumpingu i nie można było określić w stosunku do nich marginesu dumpingu w sposób indywidualny.

- 77 W związku z tym, że wspomniani producenci nie wywozili bezpośrednio swych produktów na rynek unijny i nie zostali ostatecznie zidentyfikowani w spornym rozporządzeniu jako eksporterzy, ani nie dotyczyły ich bezpośrednio ustalenia odnoszące się do istnienia praktyki dumpingowej, ani rozporządzenie to nie miało bezpośredniego wpływu na ich sytuację majątkową, gdyż ich produkty nie podlegały bezpośrednio ustanowionym cłom antydumpingowym.
- 78 Prawdą jest, że amerykańscy producenci bioetanolu zostali zidentyfikowani w aktach instytucji w zakresie, w jakim zostali oni pierwotnie wybrani przez Komisję do próby amerykańskich producentów eksportujących. Jednakże okoliczność ta, podniesiona zresztą przez Sąd w pkt 119 zaskarżonego wyroku, dotyczącym oceny indywidualnego oddziaływania spornego rozporządzenia na amerykańskich producentów objętych próbą, nie wystarcza, aby można było stwierdzić, że rozporządzenie to dotyczy ich bezpośrednio.
- 79 Jak wynika bowiem z orzecznictwa przypomnianego w pkt 73 niniejszego wyroku, należy uznać, że rozporządzenie ustanawiające cło antydumpingowe dotyczy bezpośrednio jedynie „przedsiębiorstw produkcyjnych i eksportujących” produkt objęty rzeczonym cłem, którym zarzucono praktyki dumpingowe i które mogą wykazać, że zostały zidentyfikowane w aktach instytucji.
- 80 Tymczasem, jak wskazano już w pkt 76 niniejszego wyroku, jest bezsporne, że amerykańscy producenci objęci próbą nie wywozili bezpośrednio produkowanego przez siebie bioetanolu na rynek unijny.
- 81 O ile prawdą jest, że sporne rozporządzenie może stawiać amerykańskich producentów bioetanolu w niekorzystnej pozycji konkurencyjnej, o tyle okoliczność ta, nawet jeśli byłaby dowiedziona, nie pozwala sama przez się na uznanie, by przepisy tego rozporządzenia wpływały na sytuację prawną tych producentów, a zatem, by owo rozporządzenie bezpośrednio ich dotyczyło (zob. podobnie wyroki: z dnia 28 kwietnia 2015 r., T & L Sugars i Sidul Açúcares/Komisja, C-456/13 P, EU:C:2015:284, pkt 37; z dnia 17 września 2015 r., Confederazione Cooperative Italiane i in./Anicav i in., C-455/13 P, C-457/13 P i C-460/13 P, niepublikowany, EU:C:2015:616, pkt 49).
- 82 Sąd naruszył zatem prawo, stwierdzając, że sporne rozporządzenie dotyczyło bezpośrednio amerykańskich producentów bioetanolu objętych próbą. W konsekwencji bez konieczności badania pozostałych zarzutów odwołania należy uchylić zaskarżony wyrok, gdyż stwierdza on nieważność spornego rozporządzenia w zakresie, w jakim dotyczyło ono Patriot Renewable Fuels, Plymouth Energy Company, POET i Platinum Ethanol.

W przedmiocie odwołania wzajemnego

- 83 W ramach odwołania wzajemnego Growth Energy i Renewable Fuels Association podnoszą dwa zarzuty oparte na błędnej analizie dokonanej przez Sąd w odniesieniu do dopuszczalności ich skargi w pierwszej instancji. Twierdzą one, po pierwsze, że Sąd naruszył prawo, ograniczając zakres ich legitymacji procesowej do występowania we własnym imieniu do zarzutu dziesiątego, który miał na celu ochronę ich praw procesowych. Kwestionują one zatem rozstrzygnięcie Sądu zawarte w pkt 161 tiret drugie zaskarżonego wyroku, odrzucające ich dziewięć pierwszych zarzutów jako niedopuszczalnych.
- 84 Po wtóre, twierdzą one, że Sąd naruszył również prawo, negując ich legitymację do występowania w imieniu swoich członków innych niż amerykańscy producenci bioetanolu objęci próbą, tj. po pierwsze, w imieniu przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniami Murexu i CHS i po drugie, w imieniu innych członków nieobjętych próbą. Kwestionują one zatem rozstrzygnięcie Sądu zawarte w pkt 161 tiret trzecie zaskarżonego wyroku, odrzucające ich skargę jako niedopuszczalną w zakresie, w jakim zmierza ona do stwierdzenia nieważności zaskarżonego rozporządzenia w odniesieniu do członków skarżących innych niż pięciu amerykańskich producentów objętych próbą.

- 85 Rada wnosi oddalenie dwóch zarzutów odwołania wzajemnego.
- 86 Komisja podnosi również tytułem ewentualnym, że dwa zarzuty tegoż odwołania należy oddalić jako oczywiście bezpodstawne, podnosząc przy tym tytułem żądania głównego dwa zarzuty niedopuszczalności.

W przedmiocie dopuszczalności odwołania wzajemnego

- 87 Komisja podnosi w pierwszej kolejności, że odwołanie wzajemne zostało podpisane elektronicznie przez osobę twierdzącą, iż jest ona członkiem izb adwokackich w Atenach (Grecja) i Brukseli (Belgia), lecz nie przedstawiono ani zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu przez tę osobę, ani pełnomocnictwa, co w wypadku nieusunięcia braków wystarcza do uznania odwołania wzajemnego za niedopuszczalne.
- 88 W drugiej kolejności Komisja twierdzi, że odwołanie wzajemne wniesione przez Growth Energy i Renewable Fuels Association należy odrzucić jako niedopuszczalne, podobnie jak powinno to mieć miejsce w przypadku skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej przez te stowarzyszenia w pierwszej instancji do Sądu ze względu na to, że na podstawie statutu nie były one uprawnione do jej wniesienia. Komisja podnosi w szczególności te same argumenty, na które powołała się w celu zakwestionowania dopuszczalności odpowiedzi na odwołanie wniesionej przez te dwa stowarzyszenia, streszczone w pkt 51–53 niniejszego wyroku.
- 89 W tym względzie należy stwierdzić, że jak zauważył rzecznik generalny w pkt 113 opinii, oryginał odwołania wzajemnego Growth Energy i Renewable Fuels Association został należycie podpisany przez adwokata, której status nie został zakwestionowany i która w każdym wypadku, zgodnie z art. 44 ust. 1 lit. b) regulaminu postępowania przed Trybunałem, przedstawiła w sposób należyty, po pierwsze, dokument poświadczający, że jest ona uprawniona do występowania przed sądem państwa członkowskiego, oraz po drugie, pełnomocnictwo udzielone przez Growth Energy i Renewable Fuels Association.
- 90 Pierwszy zarzut niedopuszczalności Komisji należy zatem oddalić jako oczywiście bezzasadny.
- 91 Drugi zarzut niedopuszczalności Komisji należy również oddalić z powodów przedstawionych w pkt 60–63 niniejszego wyroku.

W przedmiocie zarzutu pierwszego

Argumentacja stron

- 92 Zarzut pierwszy podniesiony przez Growth Energy i Renewable Fuels Association dzieli się na dwie części.
- 93 Pierwsza część zarzutu pierwszego dotyczy błędnego ustalenia Sądu w pkt 79 zaskarżonego wyroku, zgodnie z którym sporne rozporządzenie nie zmieniło sytuacji prawnej, praw i obowiązków tych dwóch stowarzyszeń.
- 94 Stowarzyszenia te uważają przede wszystkim, że rozporządzenie ustanawiające cło antidumpingowe może wpłynąć na sytuację prawną danego podmiotu nie tylko poprzez samą zapłatę cła antidumpingowego. W niniejszym przypadku sporne rozporządzenie zmieniło ich prawa i obowiązki, gdyż ich jedynym celem jest zapewnienie ochrony i reprezentacji praw amerykańskiego przemysłu bioetanolu w imieniu członków tych stowarzyszeń, niezależnie od tego, czy są oni producentami objętymi próbą.

- 95 Podkreślają one następnie, że w celu należytego reprezentowania ich członków przed instytucjami Unii czynnie uczestniczyły w administracyjnym postępowaniu antydumpingowym, które doprowadziło do przyjęcia spornego rozporządzenia. W rezultacie rozporządzenie nakładające cło antydumpingowe negatywnie oddziałuje, w sposób indywidualny i z uwagi na cel jego działalności, na stowarzyszenie, które nie może osiągnąć skutku zamierzonego swym działaniem.
- 96 W końcu twierdzą one, że Sąd naruszył prawo, oddalając w pkt 86 zaskarżonego wyroku znaczenie dla sprawy wyroku z dnia 24 marca 1993 r., CIRFS i in./Komisja (C-313/90, EU:C:1993:111), ze względu na to, że pozycja skarżących jako stowarzyszeń reprezentujących nie jest porównywalna z pozycją negocjatora działającego formalnie w imieniu swoich członków, jak miało to miejsce w sprawie zakończonej tym przytoczonym wyrokiem.
- 97 W części drugiej tego zarzutu podważają one wniosek Sądu przedstawiony w pkt 85 zaskarżonego wyroku, zgodnie z którym można było uznać, że sporne rozporządzenie dotyczyło ich bezpośrednio i indywidualnie tylko w ramach zarzutu dziesiątego ich skargi mającego na celu ochronę gwarancji procesowych przyznanych im w art. 6 ust. 7, art. 19 ust. 1 i 2 oraz art. 20 ust. 2, 4 i 5 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego.
- 98 Podkreślają one, że dwa wyroki, na które Sąd się powołał w tym zakresie, a mianowicie wyroki: z dnia 4 października 1983 r., Fediol/Komisja (191/82, EU:C:1983:259, pkt 31), i z dnia 17 stycznia 2002 r., Rica Foods/Komisja (T-47/00, EU:T:2002:7, pkt 55), nie uzasadniają takiego twierdzenia Sądu. Wprawdzie można wywieść z tych wyroków, że dany akt dotyczy indywidualnie danego podmiotu tylko wtedy, „gdy mające zastosowanie uregulowanie Unii przyznaje jemu określone gwarancje procesowe”, to jednak nie można za ich pomocą potwierdzić tezy, zgodnie z którą legitymacją procesową należy ograniczyć jedynie do zarzutów dotyczących naruszenia praw procesowych.
- 99 Uważają one, że jeżeli zostało stwierdzone bezpośrednio i indywidualnie oddziaływanie na dany podmiot, to skargę tego podmiotu należy uznać za dopuszczalną w całości. Wszystkie zainteresowane strony w rozumieniu podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, czyli producenci, eksporterzy, importerzy lub ich stowarzyszenia, na mocy tego rozporządzenia korzystają z tych samych praw. Odmawiając im „pełnej legitymacji procesowej”, Sąd przyznałby ponadto, że reżim odnoszący się do stowarzyszeń reprezentujących powinien być różny w zależności od tego, czy wnoszą one skargę lub kwestionują środek przynoszący szkodę im samym i ich członkom.
- 100 Rada i Komisja wnoszą o oddalenie zarzutu pierwszego, podnosząc w szczególności, że Sąd słusznie orzekł, że zakres legitymacji procesowej stowarzyszeń ogranicza się do obrony ich praw procesowych.

Ocena Trybunału

- 101 Jak wynika z pkt 77–87 zaskarżonego wyroku, Sąd orzekł w istocie, że Growth Energy i Renewable Fuels Association należało przyznać legitymację procesową w związku ze spornym rozporządzeniem, lecz wyłącznie w ograniczonym zakresie w celu zachowania ich praw procesowych.
- 102 W szczególności orzekł on, po pierwsze, w pkt 79 zaskarżonego wyroku, że sporne rozporządzenie nie dotyczyło bezpośrednio Growth Energy i Renewable Fuels Association w zakresie, w jakim nakładając cła antydumpingowe tylko na produkty ich członków, nie zmieniało ich sytuacji prawnej. Jednakże Sąd orzekł, po drugie, w pkt 80–85 i 87 zaskarżonego wyroku, że tym dwóm stowarzyszeniom przysługiwała mimo to legitymacja procesowa w celu zakwestionowania spornego rozporządzenia, jako reprezentatywnym stowarzyszeniom, które brały udział w procesie jego przyjęcia, lecz wyłącznie w ograniczonym zakresie w celu zapewnienia zachowania praw procesowych, jakie przyznaje im podstawowe rozporządzenie antydumpingowe. Po trzecie, w pkt 86 zaskarżonego wyroku, orzekł on, że nie mogą się one powołać na wyrok z dnia 24 marca 1993 r., CIRFS i in./Komisja (C-313/90,

EU:C:1993:111, pkt 28–30), gdyż ich pozycja jako reprezentatywnych stowarzyszeń w rozumieniu podstawowego rozporządzenia antydumpingowego nie jest porównywalna z pozycją negocjatora działającego formalnie w imieniu swoich członków.

- 103 W części pierwszej swego zarzutu, która odnosi się do pkt 79 i 86 zaskarżonego wyroku, Growth Energy i Renewable Fuels Association podnoszą w istocie, że Sąd powinien przyznać im legitymację procesową w pełnym zakresie, ponieważ uczestniczyły one czynnie w administracyjnym postępowaniu antydumpingowym. Sąd miałby zatem naruszyć prawo, orzekając, z jednej strony, w pkt 79 zaskarżonego wyroku, że sporne rozporządzenie nie dotyczyło ich bezpośrednio, a z drugiej strony, w pkt 86 zaskarżonego wyroku, że nie były one w sytuacji porównywalnej z sytuacją prowadzącą do wydania wyroku z dnia 24 marca 1993 r., CIRFS i in./Komisja (C-313/90, EU:C:1993:111, pkt 28–30).
- 104 Tych argumentów przedstawionych przez Growth Energy i Renewable Fuels Association nie można jednak uwzględnić.
- 105 Po pierwsze, nie można bowiem uznać, jak zauważył rzecznik generalny w pkt 153 opinii, że sporne rozporządzenie zmieniło prawa i obowiązki Growth Energy i Renewable Fuels Association z uwagi na sam fakt, że ich zadaniem było zapewnienie ochrony i reprezentowanie praw amerykańskiego przemysłu bioetanolu w imieniu ich członków i że były one do tego upoważnione. Po wtóre, jak zauważył rzecznik generalny w pkt 160–165 opinii, Sąd słusznie uznał, że sytuacja Growth Energy i Renewable Fuels Association nie była w żadnym razie porównywalna z wyjątkową sytuacją negocjatora, którego dotyczyła sprawa zakończona wyrokiem z dnia 24 marca 1993 r., CIRFS i in./Komisja (C-313/90, EU:C:1993:111, pkt 28–30).
- 106 W drugiej części zarzutu pierwszego Growth Energy i Renewable Fuels Association podnoszą zasadniczo, że Sąd naruszył prawo, ograniczając zakres ich prawa do wniesienia skargi na sporne rozporządzenie wyłącznie do obrony ich praw procesowych i uznając w rezultacie dopuszczalność wyłącznie ich zarzutu dziesiątego.
- 107 W tym zakresie Trybunał orzekł już, że osobie fizycznej lub prawnej posiadającej prawa procesowe w ramach procesu przyjmowania aktu prawa Unii co do zasady nie przysługuje, niezależnie od jakiegokolwiek gwarancji procesowej, legitymacja do wszczynania postępowań w celu zakwestionowania materialnej legalności tego aktu. Dokładny zakres przysługującego jednostce prawa do zaskarżania aktów prawa Unii zależy bowiem od jej sytuacji prawnej określonej w prawie Unii w celu ochrony jej uzasadnionych interesów przyznanych w ten sposób (wyroki: z dnia 25 października 1977 r., Metro SB-Großmärkte/Komisja, 26/76, EU:C:1977:167, pkt 13; z dnia 4 października 1983 r., Fediol/Komisja, 191/82, EU:C:1983:259, pkt 31; postanowienie z dnia 5 maja 2009 r., WWF-UK/Rada, C-355/08 P, niepublikowane, EU:C:2009:286, pkt 44).
- 108 Zatem, jak podkreślił rzecznik generalny w pkt 157 opinii, sam fakt powoływania się na istnienie gwarancji procesowych nie oznacza, że skarga zostanie uznana za dopuszczalną w zakresie, w jakim podniesione w niej zostały zarzuty dotyczące naruszenia przepisów materialnych (zob. podobnie postanowienie z dnia 5 maja 2009 r., WWF-UK/Rada, C-355/08 P, niepublikowane, EU:C:2009:286, pkt 47).
- 109 Wynika stąd, że zarzut pierwszy Growth Energy i Renewable Fuels Association należy oddalić jako bezzasadny.

W przedmiocie zarzutu drugiego

Argumentacja stron

- 110 W zarzucie drugim, który dzieli się na dwie części, Growth Energy i Renewable Fuels Association twierdzą, że Sąd naruszył również prawo, negując ich legitymację do występowania w imieniu swoich członków innych niż amerykańscy producenci bioetanolu objęci próbą, tj. po pierwsze, w imieniu przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniami Murexu i CHS i po drugie, w imieniu innych członków nieobjętych próbą.
- 111 Sąd miałby przede wszystkim błędnie orzec w pkt 52–55 zaskarżonego wyroku, że ochrona interesów Murexu i CHS nie mogła uzasadniać dopuszczalności skargi, ponieważ te przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniami miały jedynie status członka „stowarzyszonego” Growth Energy i Renewable Fuels Association, a co za tym idzie, nie posiadały prawa głosu. Orzecznictwo Trybunału, uznając bowiem legitymację procesową stowarzyszeń, nie dokonuje rozróżnienia pomiędzy członkami stowarzyszonymi a pozostałymi członkami, co przeciwnie, miałyby potwierdzać stanowisko, że dopuszczalna jest skarga wniesiona przez stowarzyszenie występujące w miejsce jednego lub kilku swoich członków, którzy sami mogliby wnieść dopuszczalną skargę.
- 112 Sąd miałby również błędnie orzec w pkt 152–154 zaskarżonego wyroku, że sporne rozporządzenie nie dotyczyło bezpośrednio innych członków Growth Energy i Renewable Fuels Association, czyli nieobjętych próbą producentów eksportujących, ponieważ, po pierwsze, te dwa stowarzyszenia nie wskazały ich z nazwy, a po wtóre, nie przedstawiły żadnego elementu potwierdzającego, że przedsiębiorstwa te wywoziły bioetanol do Unii, a ich produkty zostały objęte cłem antydumpingowym ustanowionym spornym rozporządzeniem. Podnoszą one w tym względzie, że z uwagi na fakt, że wprowadza ono ogólnokrajowe cło antydumpingowe od przywozu bioetanolu pochodzącego ze Stanów Zjednoczonych, sporne rozporządzenie dotyczy bezpośrednio wszystkich amerykańskich producentów, gdyż już w chwili, gdy ich produkt wchodzi na rynek Unii, cło antydumpingowe ma bezpośredni wpływ na ich sytuację prawną. Oddziałuje ono bezpośrednio również na potencjalnych eksporterów, gdyż cło antydumpingowe ma wpływ na miejsca wywozu produktu.
- 113 Growth Energy i Renewable Fuels Association dodają, że Sąd nie zbadał także kwestii indywidualnego oddziaływania na nie. Tymczasem dołączyły one do postępowania w charakterze przedstawicieli wszystkich swoich członków, przedkładając dowody, że amerykański przywóz nie spowodował istotnej szkody dla przemysłu Unii Europejskiej. Szczególny charakter tego przypadku wynikałby zatem z faktu, że sporne rozporządzenie zostało przyjęte na podstawie ich uwag, wyrażających opinię i stanowisko ich członków. Odmówienie im legitymacji procesowej umożliwiłoby Radzie uniknięcie wszelkiej skutecznej kontroli legalności. W tym zakresie twierdzenie Sądu wyrażone w pkt 161 zaskarżonego wyroku byłoby niesłuszne i przesadzone.
- 114 Rada wnosi o odrzucenie zarzutu drugiego odwołania wzajemnego jako niedopuszczalnego, a w każdym razie oddalenie go jako pozbawionego jakiegokolwiek podstawy prawnej.

Ocena Trybunału

- 115 Sąd orzekł w pkt 52–55 zaskarżonego wyroku, że Growth Energy i Renewable Fuels Association nie miały legitymacji procesowej jako przedstawiciele swych członków „stowarzyszonych”, odpowiednio Murexu i CHS. Zauważył on w tym względzie w pkt 53 zaskarżonego wyroku, że jako członek stowarzyszony Renewable Fuels Association przedsiębiorstwo CHS miało, zgodnie ze statutem tego stowarzyszenia, prawo do uczestniczenia w spotkaniach członków, ale nie miało prawa głosu. Sąd stwierdził również w pkt 54 zaskarżonego wyroku, że jako członek stowarzyszony Growth Energy

Murex zgodnie ze statutem tego stowarzyszenia nie miał prawa głosu. Sąd uznał na tej podstawie, że CHS i Murex nie miały możliwości dochodzenia swych interesów w przypadku ewentualnego reprezentowania ich przez dane stowarzyszenia, których były członkami.

- 116 Sąd stwierdził ponadto w pkt 151–153 zaskarżonego wyroku, że Growth Energy i Renewable Fuels Association, po pierwsze, nie wskazały z nazwy, z wyjątkiem amerykańskich producentów objętych próbą i przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniami Murexu i CHS, żadnego ze swych członków, który mógłby mieć legitymację procesową, a po wtóre, nie przedstawiły żadnego dowodu, że tacy członkowie dokonywali wywozu bioetanolu do Unii i w rezultacie byli objęci cłem antydumpingowym nałożonym spornym rozporządzeniem. Sąd na tej podstawie przyjął, że nie można było uznać, że sporne rozporządzenie dotyczyło bezpośrednio rzeczonych członków.
- 117 Należy przede wszystkim oddalić podniesiony przez Radę zarzut niedopuszczalności w odniesieniu do zarzutu drugiego. Wbrew temu, co twierdzi Rada, Growth Energy i Renewable Fuels Association nie kwestionują oceny Sądu w odniesieniu do odnośnych okoliczności faktycznych, lecz ich kwalifikację prawną, a w szczególności wnioski Sądu, zgodnie z którymi, po pierwsze, te dwa stowarzyszenia nie miały legitymacji procesowej do występowania w imieniu przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniami Murexu i CHS, a po wtóre, sporne rozporządzenie nie dotyczyło bezpośrednio amerykańskich producentów bioetanolu nieobjętych próbą.
- 118 Następnie należy oddalić drugą część zarzutu drugiego podniesionego przez Growth Energy i Renewable Fuels Association, opartą na rzekomym błędnym uznaniu przez Sąd, że te dwa stowarzyszenia nie miały legitymacji procesowej do występowania w imieniu swych członków – producentów eksportujących nieobjętych próbą.
- 119 Jak wynika bowiem z pkt 69–82 niniejszego wyroku, ani okoliczność, że nawet istotna część produkcji amerykańskich producentów bioetanolu była wywożona do Unii, ani fakt, że producenci ci mogli być zobowiązani do zapłaty cła antydumpingowego ustanowionego spornym rozporządzeniem, nie stanowią dostatecznych elementów pozwalających uznać, że to rozporządzenie dotyczyło ich bezpośrednio w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE.
- 120 Należy natomiast uwzględnić część pierwszą zarzutu drugiego. Sąd naruszył bowiem prawo, stwierdzając, że obrona interesów przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniami Murexu i CHS nie mogła uzasadniać dopuszczalności skargi Growth Energy i Renewable Fuels Association, ponieważ te dwa przedsiębiorstwa były wyłącznie stowarzyszonymi członkami tych stowarzyszeń i w rezultacie nie posiadały w ich ramach prawa głosu.
- 121 Taka okoliczność nie wystarcza bowiem do wykazania braku legitymacji procesowej takich stowarzyszeń.
- 122 Jak podkreślił rzecznik generalny w pkt 129 opinii, dopuszczalność skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej przez stowarzyszenie zajmujące się obroną grupowych interesów swoich członków zależy, w drugim z przypadków, o których mowa w pkt 45 zaskarżonego wyroku, od legitymacji procesowej przedsiębiorstw reprezentowanych przez dane stowarzyszenie do wniesienia skargi indywidualnie (zob. podobnie postanowienie z dnia 18 grudnia 1997 r., *Sveriges Betodlares i Henrikson/Komisja*, C-409/96 P, EU:C:1997:635, pkt 46, 47; wyroki: z dnia 22 czerwca 2006 r., *Belgia i Forum 187/Komisja*, C-182/03 i C-217/03, EU:C:2006:416, pkt 56; z dnia 22 grudnia 2008 r., *British Aggregates/Komisja*, C-487/06 P, EU:C:2008:757, pkt 33; z dnia 13 marca 2018 r., *European Union Copper Task Force/Komisja*, C-384/16 P, EU:C:2018:176, pkt 87).
- 123 Otóż nie można uznać, że brak prawa głosu niektórych członków stowarzyszenia czy też innego instrumentu pozwalającego im na dochodzenie ich interesów w jego ramach wystarcza do wykazania, że celem rzeczonego stowarzyszenia nie jest reprezentowanie takich członków.

- 124 Ponadto taki dodatkowy warunek może, jak zauważył rzecznik generalny w pkt 141 opinii, być trudny do oceny w szczególności w świetle możliwych rozbieżności z uwagi na prawo regulujące statut danego stowarzyszenia.
- 125 Wynika stąd, że Sąd naruszył prawo, orzekając, że to Growth Energy i Renewable Fuels Association miały wykazać nie tylko to, że sporne rozporządzenie dotyczyło bezpośrednio i indywidualnie ich członków, w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE, ale również, że członkowie, których interesów zamierzały one bronić, mieli ponadto możliwość dochodzenia indywidualnych interesów w ramach tych stowarzyszeń.
- 126 W rezultacie należy uchylić zaskarżony wyrok w zakresie, w jakim odrzucił on jako niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez Growth Energy i Renewable Fuels Association, działające w charakterze stowarzyszeń chroniących wspólne interesy ich członków, a w szczególności przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniami Murexu i CHS, bez badania, czy sporne rozporządzenie dotyczyło bezpośrednio i indywidualnie tych dwóch wskazanych przedsiębiorstw.

W przedmiocie wniesionej do Sądu skargi

- 127 Zgodnie z art. 61 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wypadku uchylenia orzeczenia Sądu Trybunał może albo skierować sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd, albo sam wydać orzeczenie ostateczne w sprawie, jeśli stan postępowania na to pozwala.
- 128 W przypadku niniejszej sprawy Trybunał uznaje, że dysponuje wszystkimi elementami koniecznymi do wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie dopuszczalności skargi wniesionej do Sądu przez Growth Energy i Renewable Fuels Association jako przedstawicieli reprezentujących interesy amerykańskich producentów bioetanolu objętych próbą.
- 129 Jak wynika z pkt 69–82 niniejszego wyroku, Sąd naruszył prawo, orzekając, że sporne rozporządzenie dotyczy bezpośrednio amerykańskich producentów bioetanolu objętych próbą w zakresie, w jakim duża ilość bioetanolu, która została wywieziona do Unii, została zakupiona w okresie objętym dochodzeniem przez przedsiębiorstwa handlowe/przedsiębiorstwa zajmujące się mieszaniami od tychże amerykańskich producentów.
- 130 Tymczasem zważywszy, iż Growth Energy i Renewable Fuels Association w celu wykazania, że sporne rozporządzenie dotyczyło ich bezpośrednio jako przedstawicieli amerykańskich producentów objętych próbą, ograniczyły się do powołania się na status tych producentów, których pozycja na rynku może zostać istotnie naruszona wskutek nałożenia cła antydumpingowego na mocy tegoż rozporządzenia, należy stwierdzić, że nie wykazały one, że sporne rozporządzenie dotyczyło bezpośrednio tych producentów w rozumieniu art. 263 akapit czwarty TFUE.
- 131 W rezultacie, mając na uwadze, że do Growth Energy i Renewable Fuels Association należało wykazanie, że sporne rozporządzenie dotyczyło ich członków nie tylko indywidualnie, ale również bezpośrednio, gdyż te dwie przesłanki mają charakter kumulatywny (zob. podobnie wyroki: z dnia 3 października 2013 r., Inuit Tapiriit Kanatami i in./Parlament i Rada, C-583/11 P, EU:C:2013:625, pkt 76; z dnia 13 marca 2018 r., Industrias Químicas del Vallés/Komisja, C-244/16 P, EU:C:2018:177, pkt 93), należy uwzględnić zarzut niedopuszczalności podniesiony przez Radę i odrzucić skargę o stwierdzenie nieważności spornego rozporządzenia jako niedopuszczalną w tym zakresie.

W przedmiocie przekazania sprawy Sądowi

- 132 Natomiast Trybunał uważa, że nie może wydać rozstrzygnięcia w przedmiocie dopuszczalności skargi wniesionej przez Growth Energy i Renewable Fuels Association w charakterze przedstawicieli reprezentujących interesy przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniem Murexu i CHS, gdyż ich skarga została w tym zakresie odrzucona przez Sąd jako niedopuszczalna, bez zbadania przez Sąd, czy sporne rozporządzenie dotyczyło tych przedsiębiorstw bezpośrednio i indywidualnie.
- 133 W konsekwencji należy przekazać sprawę Sądowi w celu wydania przez Sąd rozstrzygnięcia w przedmiocie dopuszczalności skargi Growth Energy i Renewable Fuels Association w zakresie, w jakim wniosły one tę skargę jako przedstawiciele reprezentujący interesy przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniem, Murexu i CHS.
- 134 W związku z tym rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Z powyższych względów Trybunał (trzecia izba) orzeka, co następuje:

- 1) **Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 9 czerwca 2016 r., Growth Energy i Renewable Fuels Association/Rada (T-276/13, EU:T:2016:340), zostaje uchylony z wyjątkiem części, w której Sąd oddalił skargę wniesioną przez Growth Energy i Renewable Fuels Association w imieniu własnym jako zainteresowane strony w postępowaniu.**
- 2) **Skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez Growth Energy i Renewable Fuels Association zostaje odrzucona jako niedopuszczalna w zakresie, w jakim wniosły one tę skargę jako przedstawiciele reprezentujący interesy amerykańskich producentów bioetanolu objętych próbą.**
- 3) **Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej w celu wydania przez Sąd rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej przez Growth Energy i Renewable Fuels Association w zakresie, w jakim wniosły one tę skargę jako przedstawiciele reprezentujący interesy przedsiębiorstw handlowych/przedsiębiorstw zajmujących się mieszaniem, Murexu i CHS.**
- 4) **Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.**

Podpisy